

Ker so vsi radi peli, je bila pevska ura precēj dolga. A nihče se ni pritožil, da je predolga. Pa še nekaj so dosegli s petjem: spet so smeli nazaj v hišo. Ne ravno zaradi lepega petja, ampak zato — so rekli mati — da si v pomladnem zraku ne prehlade grl in ne krehajo potem spet noč in dan kakor vso ljubo zimo.

Gojmir Gorjanko:

Piščalka.

*Tam doli prek Save pod Šmarno goró,
pod Šmarno goró — pa pod Šmarno goró —
sem delal piščalko, da bi piskal na njo,
da bi piskal na njo — pa zares!*

*Pri delu sem pridno pod vrbo sedel,
pod vrbo sedel — pa pod vrbo sedel — —
takrat me je nekdo za ušesa prijel,
za ušesa prijel — pa zares!*

*Uiti sem hotel, pa že ni več šlo,
pa že ni več šlo — pa zares ni več šlo —
ušesa rudeča imel sem zeló,
oj, rudeča zeló — pa zares!*

*Doma je pa šiba še pela močno,
oj pela močno — pa zares je močno —
ker mlade sem vrbe obrezal zeló,
oj menda zeló — pa zares!*

*Nesrečna piščalka je kriva tegà,
je kriva tegà — pa je kriva tegà —
zato bom pa piskal na njo, kar se dá,
oj, kar se le dá — pa zares!*

